

כל עוד / עלי מוהר

ילד הולך לו ברחוב
בבוקר בהיר של תשרי
אל בית הספר שוב יוצאים הילדים.
גבר הולך אחריו
משגיח, רואה – לא נראה
ורק אחר כך הוא עומד שם ורואה

איך עוד שנה פה נפתחת
כמו כל שנה, בסתיו,
איך בן הולך לו לבד
ואב בעקבותיו.

גבר רואה בחשאי
איך בנו נכנס לכיתה,
גבר עומד כמו ילד שנשאר בחוץ.
וכבר שרים שם בפנים
שיר של שנה חדשה
הו, איך הכול מתחיל פה שוב מהתחלה –

שוב הם שרים על הגשם
שוב הם שרים על סתיו
ועל הלוח עולות שוב אותיות הכתב
(א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.ק.ר.ש.ת.).

גבר באמצע הבוקר
גבר בלב חייו
על יד גדר של בית ספר לבדו ניצב
והוא זוכר שאביו
פעם הלך אחריו
הוא מנסה לשמוע את קול צעדיו

אך הילדים עוד שרים
שיר על יורה וחצב,
וגם שפתיו של גבר לוחשות עכשיו:
גם אם אלך בגיא צלמוות
הן לא אירא,
גם אם אפול פתאום
יאמר לבי שירה.

כל עוד עולה הבוקר
כל עוד נכתב הלוח
כל עוד הולך לו בן
ואב בעקבותיו.
כל עוד שרים הילדים
על שנה חדשה
כל עוד הכול מתחיל פה שוב מהתחלה.

כל עוד הים מתעורר
כל עוד הרוח עולה
כל עוד על שחור הלוח
תתנוסס מילה.

דבר העורכות

אנו מגישות לכם גיליון שלישי של עלון דגניה במתכונתו החדשה ומקוות שיעזור להפיג את החום הבלתי נסבל בחוץ.

גם כאן כרוכים יחדיו האבל והשמחה, הצועדים יחדיו במסלול חיינו המשותפים. ושוב מחכים לכם ציורי ילדים, הפעם ילדי הגן הבוגרים, רגע לפני פתיחת שנת הלימודים הבאה עלינו לטובה. וכל אחד מהם גם סיפר למה יתגעגע בגן או תרם ברכה לעולים לכיתה א'. אנחנו עדיין ממתינות לתרומות לעלון פרי עטכם, ונשמח מאוד אם מישהו יתנדב לעזור למיכל – אתם יודעים, השנים הארוכות נותנות את אותותיהן, ההשראה כבר לא מה שהייתה פעם, ולא בכל חודש... ואחרי שהילדים פרשו כנפיים כבר לא מבקרים בכל האירועים הראויים לפרסום בבין דף לדף. אז קדימה, אנחנו ממתינות לתגבורת.

ולסיום הצעה שאי אפשר לסרב לה: מדי פעם אני עושה ניסיונות לצמצם את מספר קוראי העלונים המודפסים ולנצל את המדיה הדיגיטלית. לאחרונה נוסף אל השיקולים הכספיים והאקולוגיים עוד שיקול, חשוב הרבה יותר מבחינתכם הקוראים – העלון כולל חומר רב בצבע – תמונות, איורים ועיטורים, וחומר זה נגיש רק על צג המחשב. באתר דגניה המתחדש העלון מתפרסם במלואו וגם לפי נושאי השונים. אז אם אתם מעדיפים את הצבעים על הריחות אתם מוזמנים לפנות אל בתיה בדואר ולהסיר את שמכם מרשימת מקבלי העלון המודפס. ומי שיפנה ויבקש לקבל את העלון במייל יצורף לרשימה הארוכה של חברים ובנים שכבר נהנים מן החוויה בצבע חנם.

קריאה נעימה,

הדר, תמר וגם מיכל.

עופרי איפרגן
יתגעגע ללגו ולחדר
בנייה

אגם תן קורצבאום
מאחל שיהיה להם כיף

בית דגניה אבל
על מותו בטרם עת של

ירון סטרוד

ומשתתף בצערם של

צביה

והמשפחה

הגוף הוא הסיבה לאהבה
אחר כך הוא המבצר השומר עליה
אחר כך הוא הכלא של האהבה.
אבל כשהגוף מת האהבה יוצאת חופשית מתוכו
ובשפע גדול,
כמו מכונת מזל שנשברה
ובבת אחת שופכת מתוכה
בצלצול רועם את כל המטבעות
של כל דורות המזל.

יהודה עמיחי

מצורפים קטעים מתוך כתבה שהתפרסמה בעיתון כפר ורדים והסביבה. את הכתבה במלואה ניתן לקרוא באתר של דגניה.

הרעיף טוב על כל מי שהיה סביבו

ירון סטרוד מכפר ורדים נהרג בתאונת דרכים ליד טמרה. אשתו רינה מספרת על החיים המשותפים, הטיולים הרבים להודו, המשפחה ועל מה שכבר לא יספיקו לעשות ביחד. "אני מתנחמת בטיולים שהספקנו לעשות יחד, במיוחד להודו. לפני שנה היינו שם בטיול בן חודשיים, ובאפריל השנה הספקנו לעשות טיול פסטיבלים של חמישה שבועות בצפון הודו.

בעוד שבועיים, ב-23 באוגוסט, היינו אמורים לנסוע יחד לטיול נוסף בהודו, 15 יום באזור לה דק".

שבועיים אחרי שירון סטרוד נהרג בתאונת דרכים ליד טמרה אשתו רינה סטרוד עדיין מתקשה לעכל. היא מסתכלת בתמונות, מארחת את החברים ובני המשפחה שמגיעים ולא מפסיקה להתגעגע.

[...]

ירון סטרוד נולד בקיבוץ דגניה א' בשנת 1952. הוא התחנך בקיבוץ ובתיכון האזורי בית ירח והתגייס לקורס טיס. את הקורס סיים כטייס מטוסים קלים, ובמהלך השירות עבר לתובלה ושימש כטייס הרקולסים. במילואים הטיס גם דקויות. ביום השבעה למותו זכה ירון למטס כבוד של מטוס הרקולס שהנמיך טוס מעל הכפר במהלך האזכרה. הוא השתתף במלחמת יום כיפור ובמלחמת לבנון הראשונה כמו גם במבצעים שונים.

על המפגש בין השניים מספרת רינה: "אני צעירה מירון בשנה, וגם התגייסתי קצת באיחור כי למדתי אמנות בארה"ב. שירתי בחיל האוויר, ואז היה מין נוהג משפיל שחיילות משובצות לתפקיד של משרתות לפני שהן מקבלות תפקיד אמיתי. אני שובצתי לחדר האוכל בשדה דב, ובהתחלה הייתי בחדר האוכל של הטוראים, שזה הכי לא נחשב. יום אחד קיבלתי צ'ופר, להגיש אוכל בחדר האוכל של הקצינים. ירון היה אז טייס בבסיס שדה דב. הגשתי לו אוכל, ומאז לא נפרדו דרכינו".

בני הזוג התחתנו ב-1974, כשנה לאחר מלחמת יום הכיפור. הם התגוררו בדירות שונות באזור המרכז ("הצלחתי להוציא אותו מהקיבוץ"), כשרינה עובדת בתעשייה האווירית כגרפיקאית ושרטטת. ירון התחיל ללמוד, אולם בניגוד לחבריו לא חיפש עבודה ב"אל על" או ב"ארקיע", למרות שסיכויו להתקבל היו גבוהים. ההסבר שסיפק: "אני לא מעוניין להיות נהג אוטובוס". בני הזוג רכשו בית קטן בנס ציונה, חזרו לקיבוץ אבל אחרי ניסיון של שלוש שנים החליטו סופית לבנות את חייהם בעיר.

"חזרנו לדירה שלנו בנס ציונה, ואני חזרתי לעבודה הקודמת שלי", נזכרת רינה. ירון החל ללמוד לתואר הנדסאי מחשוב ובקרה. הוא למד בלילה וביום שימש כנער שליח על וספה. באחת השליחויות הגיע למרפאת שיניים, ואחד הפציינטים שהמתינו בתור 'שם עליו עין'. הוא נדהם כששמע שהוא טייס, וכשהתברר לו שירון קיבוצניק ובעל ניסיון בהקמת לולים לקח ממנו פרטים והבטיח לו: 'אתה תעבוד אצלי בחברת חשמל'.

"ירון סיפר לי על המקרה, שנינו צחקנו, אבל לא תלינו בזה תקוות מיוחדות. באותם ימים אפשר היה להתקבל לחברת חשמל רק עם פרוטקציה. כבר שכחנו מכל האפיזודה, אבל בסוף זה קרה. ירון התקבל לעבוד בחברת חשמל, והפציינט ממרפאת השיניים הפך לבוס שלו במשך שנים ארוכות. התברר שהוא הסכים לקבל למחלקה שלו שלושה פרוטקציונרים שלא היה צורך בהם, רק כדי שירון יבוא לעבוד אצלו.

"ירון הפך לאטרקציה. כולם רצו לראות את הטייס מחיל האוויר שעובד בחברת חשמל כפועל פשוט. אפילו המנכ"ל באותם ימים, יצחק חופי הנודע, הגיע לראות אותו. ירון עצמו לא עשה מזה עניין גדול. הוא נשאר צנוע. במקביל לעבודתו סיים את התואר, התקדם בחברה עד למעמד של מנהל עבודה ראשי".

במהלך השנים נולדו לבני הזוג שתי בנות, גלי בת ה-36, ממנה יש להם שתי נכדות בנות 9 ו-7, ועדי בת ה-32, שנישאה לפני שנה. "גידלנו את הבנות בבית קטן יחסית, בלי רכב, ממש לא ברמת חיים גבוהה", אומרת רינה. "זה אף פעם לא הפריע. היינו משפחה מאושרת. המעבר לצפון, לכפר ורדים, והולדתן של שתי הנכדות הפכו אותנו למאושרים עוד יותר. ירון היה סבא נהדר. בגלל המרחק לא ראינו את הנכדות כפי שהיינו רוצים. אבל כשנפגשנו זה היה אושר גדול. ירון ידע להצחיק אותן, עשה כמעט כל מה שביקשו ואהב אותן אהבה גדולה".

איך התחיל הקטע שלכם עם הטיולים להודו?

"אני התחלתי עם זה בגיל 40. מקום עבודה בו עבדתי פשט את הרגל, ומכספי הפיצויים יצאתי לטיול בן חמישה שבועות. נדלקתי. אבל רק אחרי 10 שנים ירון היה מוכן להצטרף אליי. מאז הוא התאהב. הוא התאהב בנוף, בטבע, בחיות של הודו, באמנות ובעיקר באנשים. [...] גם בארץ הוא יצר קשרים במהירות עם כל אחד. הוא היה צנוע, אהב אנשים ואנשים אהבו אותו".

[...]

בשנים האחרונות עבד ירון לסירוגין – שבוע משמרות לילה ושבוע משמרות יום. "זה היה קשה", אומרת רינה, "אבל הייתה משימה חשובה – הכשרת תחנת הכוח חגית לעבודה בגז. חגית היא למעשה הפיילוט של חברת חשמל לייצור חשמל מגז, וכל הייצור בעתיד יתבצע לפי הניסיון שנרכש בפרויקט הזה. מעבר לזה, העובדים רצו הרבה שעות לילה בשביל התוספת במשכורת, וירון לא יכול היה לסרב להם. נדמה לי שהמנהלים של ירון הבינו כמה קשה הוא עובד ולכן אישרו לו לצאת גם לטיול שתכננו בעוד שבועיים".

ביום ראשון 26 ביולי, בשעות הצהריים, עסקה רינה בציור. בחדשות השעה חמש דיווחו על תאונה בכביש 70 עם נפגעים. "רצתי לאינטרנט", היא משחזרת, "והייתה שם תמונה. ראיתי שאין מונית שמעורבת בתאונה ונרגעת. ואז עלתה עוד תמונה. הייתה שם מונית. הרגשתי רע מאוד".

רינה צלצלה לחבר בירכא וביקשה שייסע לאזור התאונה בטמרה. "במקביל", היא מספרת, "יצאתי החוצה, תפסתי מטאטא, והתחלתי לטאטא את החצר. הסתכלתי כל הזמן לכיוון השער, לראות אם מישהו מגיע. והגיעו".

משולחן ועד הנהלה

פרוטוקול ישיבת ועד הנהלה מס' 28/15

1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 27/15 מתאריך 29.6.2015 – אושר.
2. דו"ח ממלאי תפקידים: איציק דיווח על מכתב המבקר בקשר לטיפול בנושא אפרת ואריאל.
3. קבורת קרובי משפחה בדגניה (המשך מהשבוע שעבר) – הוטל על נבות להכין עם ועדת זיכרון הצעה של נוהל לקבורת קרובי חברים בדגניה ולהביאו לאישור ועד הנהלה והאספה. הוועד ממליץ לאשר קבורה של הורים ובנים של חברים החיים כיום בדגניה ושל חברים שנפטרו בהיותם חברי דגניה, ובכפוף לתקנון הקבורה שיעבור בחדש הקרוב את אישור ועד הנהלה והאספה.
4. תקנון פנסיה – מוזמנים דויד, אורה וביל מצוות ביטחון סוציאלי – דויד הציג את התקנון כפי שעובד במהלך ישיבות רבות על ידי הצוות לביטחון סוציאלי. ועד הנהלה אישר את התקנון, לרבות השלמת פנסיה לפי הוראות המדינה ל-40% מהשכר הממוצע לכל הזכאים, וזאת מתחילת השנה. התבקש תיקון לגבי הפנסיה הצבורה – יובא לדיון בישיבה קרובה לפני הצגת התקנון לחברים. הפנסיה החדשה – 3,650 ₪. תודה לצוות שעסק שעות בנושא.
נמסרה לצוות ביטחון סוציאלי החלטת ועד הנהלה והאספה (1.4.15) על השלמה לרשת הביטחון לאור עדכון הרשת והתאמתה לשכר המינימום במשק.
הצוות לביטחון סוציאלי יבדוק את החלטת ועד הנהלה בהתייחס לתקנון המוצע בתשלומי פנסיה של זכאי רשת הביטחון, וזאת לפני הבאה לאישור האספה.
תקנון הפנסיה יובא לדיון בערב פתוח לפני הבאתו לאישור האספה.

פרוטוקול ישיבת ועד הנהלה מס' 29/15

- ישיבה משותפת עם הנהלה הכלכלית וצוות המבנה הארגוני על החלק הכלכלי במבנה הארגוני
- דיון במבנה הארגוני בהקשר של הנהלה הכלכלית וצוות הכספים:
הדיון התמקד ביחסי הנהלה הכלכלית/ועד הנהלה והאספה.
בתחילת הדיון הובהר הקונצפט של מבנה חד-ראשי ודו-זרועי הנשען על צורכי המערכת ועל המעמד הסטטוטורי של ועד הנהלה.

חברים מההנהלה הכלכלית העלו מספר השגות (א) לגבי מידת הבקרה של ועד ההנהלה על החלטות ההנהלה הכלכלית ועל אישורן בוועד לפני הבאה לאישור האספה; (ב) לגבי הסרבול הכרוך בכפל דיונים בהנהלה הכלכלית ובוועד ההנהלה; (ג) לגבי האיוש הנכון של ועד ההנהלה אם הולכים על המבנה המוצע.

בדיון שקיים ועד ההנהלה בהמשך לישיבה הוחלט להטיל על צוות חברים מוועד ההנהלה, מצוות המבנה הארגוני ומההנהלה הכלכלית להציע תיקונים בהצעת המבנה בהתחשב בהשגות שנשמעו, מבלי לערער את הקונצפט המרכזי של המבנה. בצוות יהיו רז, חזי, איציק, צלי, רחלי וישראל ביטנר (אפשר גם ביל). ההצעה המתוקנת תועבר לעיון ועד ההנהלה וההנהלה הכלכלית.

הנושא צריך להיות מוכן לדיון ציבורי באוגוסט.

פרוטוקול אספה מס' 10/15

1. רכישת בית הבד מידי השותפים – אמיר הציג בשם ההנהלה הכלכלית את ההשקעה בסך של כ-1.3 מיליון ₪ לרכישת בית הבד מידי השותפים (עבדאללה ודרור) על מנת לאפשר מהלך של הצלת המבנה והעסק שקיים בלב דגניה ועל בסיס החלטת ההנהלה הכלכלית. הובעה תהייה למה הנושא לא עבר קודם בוועד ההנהלה, והוסבר שיש צורך בהחלטה מיידית. התקיים דיון, ובמהלכו הוצעה הצעה לסדר שהתקבלה ברוב של 18 נגד 5 (ללא נמנעים) – הנושא יוחזר להנהלה הכלכלית שתציג לוועד ההנהלה והאספה תכנית או אפילו הצעה לתכנית עסקית (אחת או יותר) לניצול בית הבד הקיים והחזר השקעה אחרי הוצאת השותפים.

2. דו"ח של סרחיו מוציני על ההתנהלות בפרויקט הבנייה של היחידות הצפוניות במחנה המתנדבים – הנושא הועלה באספה מלפני כשלושה חודשים. סרחיו הציג את עיקרי הדו"ח שלו בדגש על הסיכום והמסקנות. התבקש להבהיר שבנייה מסוג זה – על תשתיות קיימות אבל לא מושלמות ובמהלך בנייה עצמאי יחסית, כפי שהיה שם – אינה על הפרק בבנייה של השכונה החדשה. נבות הסביר את החריגה שתחילתה בהערכות לא נכונות של גובה ההשקעה הראשונית והמשכה בביצוע יקר מההצעה. הסיכום – האספה רושמת לפנייה את המסקנות התפעוליות שעלו מן הדו"ח וקובעת שאין ליצור תקדים מהחריגות ומההתייחסות לבונים בפרויקט זה לפרויקטים עתידיים – אם בבנייה בשכונה החדשה אם בתוך השטח המבונה. לפני תחילת הבנייה הזו יביאו מנהלת הבנייה וועד ההנהלה לאספה נהלים ברורים לביצוע הפרויקט.

איציק שפר

משולחן מנהל הקהילה

מספר עדכונים מהנעשה לאחרונה אצלנו בדגניה –

בתחילת אוגוסט יצאה ענבר דגן לחופשה מיוחדת. תחליף את ענבר במשרת מזכירת בניין זואי נתן-שחף, אשר תעבוד כמזכירת בניין בחצי משרה – ארבע שעות ביום. זואי תחל את עבודתה בחודש ספטמבר.

ושוב, תודה רבה לענבר על עבודתה בקהילה, ואנו מצפים בקוצר רוח לחזרתה לדגניה. חלק ממטלותיה של ענבר הועברו לאחריותה של תאיר אחרק (המזכירה הטכנית), והן:

1. פעילות ההדברה בחצר דגניה.

2. התקנות גז.

3. קשר עם חברת YES.

4. עבודות פרטיות של ענף הנוי לחברים.

תאיר עובדת בדגניה בימים א'-ה' משעה 8:00 ועד 16:00. בימי ו' משעה 8:00 ועד 11:00. מס' הטלפון הנייד: 050-7492819, ומספר הטלפון במזכירות: 04-6608101.

טלפוניה / סיבים אופטיים – החל מחודש אוגוסט הקרוב נתחיל לשלם ישירות עבור השימוש באינטרנט (סיבים אופטיים). ההחלטה בדבר עלויות החיוב עברה בוועד ההנהלה ותובא כהודעה באספה.

אנו מתחילים להתארגן לטפל בכל הקשור לרשת הטלפונים הקווית ולהעברתה לתשתית הסיבים האופטיים. לקראת תחילת העבודות נודיע לציבור החברים על תכניות העבודה.

ציר כניסה לדגניה – יחד עם המועצה האזורית התקנו גדר בטיחות לאורך ציר הכניסה הגובל במגרש הכדורגל. בכוונתנו לחדש את צביעת הסימונים על הכביש ובנוסף להתקין מעקי בטיחות צמוד לסככות ההסעות לבטיחות הנוער והחברים הממתינים לאוטובוסים. בזמן הקרוב נתקין עמודים להכוונת התנועה והחנייה לאורך הציר.

הדברת נמלת האש – לאחר ביצוע פעילות הדברה מסיבית ממשיך משה סבג לנטר מוקדי נמלת אש ולטפל בהם. חברים אשר עדיין סובלים מהנמלים מתבקשים לפנות לתאיר במזכירות, אשר יחד עם משה תתאם הדברה נוספת בשטח.

חינוך – בהמשך להחלטת ועד ההנהלה על בדיקת פרק החינוך במודל דגניה (פרק 13), הוקם צוות לבחינת הנושא בניהולה של רתם שפר. טיוטת ההצעה נמצאת בדיונים במועצת החינוך. לאחר אישורה נקיים ערב פתוח עם החברים לקבלת תגובות, ולאחר מכן תובא המלצת הצוות לאישור ועד ההנהלה והאספה.

בית יעל – בשבוע הראשון של אוגוסט נפגשנו עם נציגי משרד הבריאות לסיור בבית יעל. מטרת הסיור היא לאפשר למשרד הבריאות לבדוק אם אנו עומדים בהחלטותיו לקראת מעבר

הבית לבית משפחתי – ביטוח לאומי. אנו ממתינים לאישור משרד הבריאות למעבר הבית, ובמקביל אנו מארגנים את כוח האדם בהתאם. עם תחילת תפקודו של בית יעל כבית משפחתי נפרסם עדכון מפורט לחברים על התנהלות הבית ושילובו כחלק מהמטרייה הסיעודית בדגניה.

בריאות – בסוף חודש אוגוסט יעתיק ד"ר רוני אידלשטיין את מקום מגוריו מדגניה. רוני ימשיך להיות הרופא האחראי של בית יעל וכן ימשיך להנחות את האחיות הכונניות בעבודתן. **בניין** – צוות הבניין עובר לאחרונה שינויים במצבת כוח האדם: זואי מחליפה את ענבר, ינון עזב, והחליף אותו מתן, ואלו הצטרפו לשי ויונתן. בשבוע האחרון סיים הצוות את ניקוז בית יצחק ממי הגשמים (התקנת מרזבים ויצירת תעלות ניקוז ובורות חלחול).

יחד עם אלון הדר הונח קו מים חדש לרפת אשר חובר לצנרת בית הבד. החיבור פתר בעיות לחצים בצנרת דגניה, אשר השפיעו רבות על פיצוצי צנרת המים ואשר נבעו מירידה ועלייה בלחץ המים בכל פעם שצוות הרפת הולך את הפרות ל"מקלחת". בחודשיים האחרונים סבלנו מפחת מים גבוה של 6,500 מ"ק (בזבוז של כ-35,000 ₪) אשר נבע מפיצוצים בצנרת המים בדגניה. נכון לימים אלה פחת המים בדגניה הוא: 0%.

סידור רכב – השבוע קיבלנו את תכנת סידור הרכב החדשה לדגניה. באחריות תאיר פיין וישראל טנר להתקינה ולהנחות את החברים בשימוש בתכנה. בקרוב נודיע לחברים על אופן הדרכתם בהפעלתה.

כללי:

1. ביזמה של דני ברץ הותקנו ברחבי דגניה שלושה מתקני מתח ומקבילים: ליד מגרש ארנון, ליד גופלי ובמצפה אלדן. הכוונה היא לאפשר לצועדים ולרצים להשתמש במתקני ספורט במהלך הפעילות וכן ליצור מתקני ספורט ברחבי דגניה. תודה לבן קליסקי על בנייתם.
2. תודה לצוות החשמלייה על התקנת עמוד התאורה במגרש הכדורגל.

לשושי

ולמשפחת הדר
אתכם באבלכם במות

האב גדי

בית דגניה

אבנר התנדב לכתוב לנו מפעם לפעם על הנעשה בענף גידולי השדה. מרכזי הענפים האחרים מוזמנים להצטרף ליזמה הברוכה. אנחנו מביימים שלא להציק לכם יותר מאשר הפעמיים הקבועות בשנה, אבל כל המתנדב הרי זה משובח...

חדש בגד"ש

חברים ותושבי דגניה, שלום רב. דיווח מהנעשה בענף המטעים/גד"ש בעמק ובסירין. ואל תדאגו, לא נדבר על מזג האוויר... על שנת שמיטה... ועל החורף שהיה לנו... מי שמעוניין ביותר פרטים מוזמן לשלוח מייל, וצוות המטעים ישמח לענות לכל שאלה.

בגד"ש (גידולי שדה)

בימים אלו אנחנו אוספים את יבול אבטיח המללי (אבטיח קטן מלא גלעינים לפיצוח). האבטיח גדל בשטח הקונוע בסירין. בעוד כשבוע לערך נקצור את החמניות שגידלנו בשטחי הרובד, מול הכניסה לאפיקים, ממש על כביש 90, ובשטח נוסף בסירין. סיימנו לאסוף את הקש והחציר מתבואות החורף, ושטח בצל אחרון בסירין נאסף בימים אלו לשוק הסיטונאי. האספסת, שצובעת לנו את השטחים ליד דגניה בירוק וכל 21 יום גם בצהוב, תמשיך ללוות אותנו כל עונות השנה במשך השנים הבאות בע"ה. אנחנו נערכים לגידולי הסתיו, שבהם נגדל בין היתר גם גזר, בצל וגידולי פלחה שונים. שטחי הגד"ש בסירין מצטמצמים לטובת נטיעות, והגד"ש שיישאר לנו בסירין יתרכז בחלקת הקונוע ליד המרכז שלנו, בצמוד לטורבינות, שהקמתן תסתיים עד סוף השנה. השטחים שאנו מעבדים בעמק הם שטחי מחזור בננות, שלא ניתן לגדל עליהם את כל הגידולים שהיינו רוצים, למעט השטח בעובדייה, שהוא שטח גד"ש. מבוך התירס נקצר, ומי שלא הספיק, שיחכה לאטרקציה הבאה. למי שחוה/ת את המבוך, צוות המטעים מקווה שנהנית.

לימון:

אנחנו ערב קטיף לשוק המקומי, להבדיל מהשנה שעברה, שהלימון שלנו נשלח לחו"ל. המחירים בשוק המקומי גבוהים (מי שקונה – יודע), ולכן כדאי לנו לשווק את הפרי כאן ועכשיו.

אשכוליות:

הקטיף יחל בראש השנה. הפרי ישווק לאירופה דרך בית האריזה בצמח על ידי חברת גליל אקספורט. היבולים טובים אבל לא מצוינים, ומורגש בארץ חוסר באשכוליות.

אבוקדו:

הגידול המוביל בענף. שטחי האבוקדו של דגניה מתאפיינים ברובם בזנים ירוקים (אטינגר, פינקרטון וכו'). יש על העצים עומס גדול של פרי מכל הזנים, ואף על פי שהביקוש לזנים הירוקים נמוך יותר מזה של השחורים (האס ודומיו) באירופה, המחיר של האבוקדו שלנו שומר על יציבות ואף מטפס.

כפי שציינת, יש מגמה מתמשכת של ביקוש לזנים שחורים, ולכן אנחנו נוטעים 160 דונם אבוקדו מזנים שחורים באביב הקרוב ברמת סירין.

שקדים:

בימים אלו אנחנו מסיימים את ניעור השקדים בסירין, קילופם ופיצוחם במכון הקילוף והפיצוח בקיבוץ גבע.

היבול השנה הוא טוב אבל לא מצוין, אולם המחיר שאנו מקבלים הגיע לרמות גבוהות מאוד. בשנתיים האחרונות יש עלייה של 30% בכל שנה במחיר השקדים.

זיתים:

העצים במטעי הזיתים שלנו גם בעמק ובעיקר בסירין "מפוצצים" בזיתים. השנה היא שנת שפע במטע הזיתים, ואנחנו כרגע בבדיקת כדאיות כמה זיתים למסוק לכיבוש (זיתי מאכל) וכמה למסוק לשמן.

גם בשמן הזית יש עלייה מסוימת במחיר בהשוואה לשנה שעברה, ומכאן שאנחנו אופטימיים מאוד.

צוות המטעים לקח על עצמו את הניהול וההפעלה של בית הבד, ויש לנו תכניות שונות לגביו במהלך כל השנה ולא רק בעונת אצירת השמן. יש בידינו נכס מדהים, וכאשר ניפרד מהשותפים נוכל לממש את תכניותינו.

אנחנו מציגים בפני ההנהלה את החזון, את הרעיונות והתכניות, ואלו יובאו לאספה לאישור.

כרם יין:

אנחנו בעיצומו של בציר. סיימנו את הזנים הלבנים, ופנינו לאדומים. הכרם נראה בשיאו, ואיכות הענבים מוכיחה כי חשבנו נכון.

לאחרונה הושק על ידי יקב בנימינה יין לבן יבש מזן סמיון מחרם דגניה מסדרת בנימינה רזרב, שהיא הקלסיקה של יקב בנימינה וכל מהותה ותמציתה מצוינות.

ביין, כמו באמנות, תמיד נשמר מקום של כבוד ליצירה הקלסית.

היין מורכב מ-90% ענבי סמיון ו-10% ענבי סוביניון בלאן.

חפשו באינטרנט: "בנימינה רזרב 2014".

לאחרונה סיימנו את מבדק היורגאפ השנתי, תקן אירופי שמאפשר לנו לייצא את תוצרתנו לאירופה. אפרת ורשבסקי אמונה על נושא זה ביעילות ובהקפדה על כל פרט.

הצוות:

גם בצוות, כמו ביון, שואפים למצוינות.
מתפקדת כאן חבורה של חברי דגניה שמשתדלת לעשות כל שביכולתה כדי שענף המטעים יצליח ויפרח תוך שמירה על גאוות צוות ועל מורל ויחד גבוהים.
מבוגרים לצד צעירים, חברי הצוות הם (לפי גילם):
שאולי, אבנר, אלון, ארנון, גיל, ניר, גברי, שניר וידין, שהצטרף לצוות עם שחרורו מהצבא.
לאחרונה נפרדנו זמנית מהרן ויוחאי, שיוצאים ללימודים.

בברכת נעשה ונצליח

אבנר עבאדי

עובר ושב

בימים אלה אנו נפרדים

מבן ויפעת בראור וילדיהם נעמי ועומר

שיוצאים לפרינסטון לרגל לימודיו של בן

ומד"ר רוני אידלשטיין

שמעתיק את מקום מגוריו מדגניה אבל ממשיך לעבוד כרופא בית יעל.

נאחל להם דרך צלחה והרבה הצלחה בכל אשר יפנו.

משפחה חדשה הגיעה לדגניה לתהליך של קליטה

משפחת קרן:

ההורים גיא וליאת

וילדיהם איה (כיתה ה'), נבו (כיתה ב'), ושניר (גן ארז).

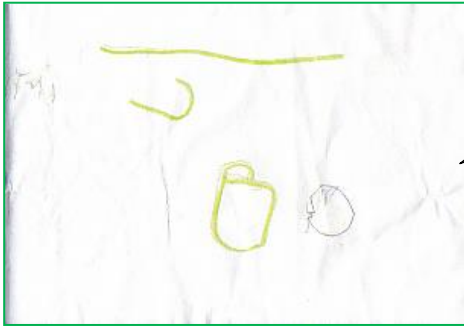
גיא הוא קצין בכיר בצבא קבע, וליאת, שניהלה שנים רבות גן פרטי בתל אביב,

נמצאת בתהליך קליטה לעבודה בדגניה.

נאחל להם קליטה מהירה ומוצלחת.

תהל איפרגן
תתגעגע למטפלות
ולילדים

ירדן שגיא

לינוי חדות
תתגעגע למטפלות

נועם מזרחי
יתגעגע ללגו
ולחדר בנייה

איציק צ'פניצקי
יתגעגע לקפי
ולמטפלות

מיה רוזנסון

תתגעגע
למשק בית,
לחדר בנייה
ולילדים

נבו פיין

יתגעגעע לחדר
בנייה, לחצר
ולחברים הצעירים
שנשארים בגן

מיכאל קלגנוב

(עובר עם משפחתו לגרמניה)
יתגעגעע לחצר וללגו
ומקווה שיהיו לו הרבה
חברים במקום החדש

רותם ברהון צאושו

מאחלת לעולים לכיתה
א' שיהיה להם כיף,
שיצליחו ללמוד טוב
ובהצלחה

"ולדים זה אחיה, ולדים זה ברכה"

שלושה חודשים... 14 שבועות... 92 ימים... רגעים רבים... של אושר מציפים אותי למן כניסתי לתפקיד מנהלת מערכת החינוך של דגניה א' – ביתי!!! מוצאת עצמי מתרגשת, נפעמת, מחסירה פעימה, מתכננת, שואפת, בודקת, מתכוננת, לומדת, תוהה, מייחלת, מתעניינת, שואלת, מצפה, מבררת ובעיקר מונעת מאהבה למען משוש חיינו – ילדינו!

אני מאושרת בהתחדשו של כל יום ביומו מהמשימה הברוכה אשר נפלה בחלקי להביא את החינוך קדימה... מהשאיפה להביא את החינוך למקום משמעותי בתודעת הקהילה שבו מתקיימים בו זמנית יחסי גומלין של הבנת המשתמע מחזון מערכת החינוך בעיצוב ילדינו, דור העתיד שלנו, והתחייבות למימושו בשיתוף פעולה באופן מיטבי.

זכיתי לקבל מערכת חינוך עטופה בהון אנושי ומקצועי הראויים להערכה רבה. צוותים העושים מלאכתם קודש בהכרת צורכי הגיל ובהתאמת סדר היום לצד התכנים באופן מיטבי – בכל עונות השנה, בחגים, בימות החול ובחופשות.

זכיתי לקבל מערכת חינוך שבה ילדינו, לתפארת מדינת ישראל, מוכיחים הלכה למעשה את תכלית קיומה.

תקופה זו, במרוצת השנה, הציבה בפניי אתגרים משמעותיים אשר חייבו אותי לחוות את ההווה, על סמך ניסיון העבר, כמנוף לתכנון יעיל של השנה הבאה עלינו לטובה – שנה"ל תשע"ו.

תקופה שבה הצורך לעמוד בדרישות של בניית המערכת, שאליה מתרכז מכלול רב של משתנים קיימים וחדשים, הביאני שוב ושוב להכיר בכוח שיתוף הפעולה שזכיתי לו עם כל בעלי התפקידים שאליהם פניתי ושמהם זכיתי לתמיכה ולמאור פנים – מסירה בפניכם את הכובע, תודה!!!

אז ככה, אני עוצמת לרגע את העיניים על מנת לעצור במרתון היומיומי ולשתף אתכם נאמנה בפעילויות חופשת הקיץ בחברת הילדים שלנו.

צוות המדריכים המהולל של בתי הילדים: "אלון" (א'ג') – שירלי ותמי, "אורן" (ד'ו') – דנה ומאור, "דקל" (ז'ח') – יהל בוך, "צריפייה" (ט'י"ב) – יובל בנר, עמלו שעות רבות בתכנון חופשת/קייטנת הקיץ למן חודש אפריל, בשקדנות וביצירתיות רבה, תוך שימת דגש על נוהלי הבטיחות, מזג האוויר, מגוון האטרקציות, שימוש במשאבים איכותיים קיימים, התאמה לתקציב החופש, היצמדות לחוזרי מנכ"ל משרד החינוך והמון, המון, המון כאב ראש של בירוקרטיה – כל זאת מתוך שאיפה שניתן יהיה לקצור את פרי עמלם, משמע שילדינו יחוו חוויות מעניינות ומצמיחות תוך שביעות רצון ועם טעם של עוד.

ואכן, כשטוב – הכול עובר מהר! וכשמצוין – הזמן טס!!!
אני מאמינה בכל מילה שתכליתה הוקרה כבסיס להערכה הרבה שאני רוחשת לצוותים הללו ולכוח התגבור המדהים – זהר שרון וחברת הנעורים, מעין בהלול, גיא עבאדי, שוהם וינר-מוצ'ני, מיקה עבאדי וסתיו סולניצ'ב, אשר הצטרפו למרתון היומיומי ביעילות שיא, מצוידים באנרגיות חיוביות ברוכות בכל טוב ותמיד עם ראש גדול – תשבחותיי!!!
ובתוך כל העשייה הברוכה הזו –

✓ נרקמה לה, בזמן כמעט בלתי אפשרי – מסיבת סיום שנת בר מצווה של 11 בני ובנות המצווה (ז'-ח'). מזמינה את עצמי לעצום שוב את העיניים, והפעם על מנת להתבונן מן הצד בתהליך המדהים שנעשה עם חבורת הבנים והבנות. תהליך כה משמעותי בזכות עבודת צוות מופתית של יהל בוך, אשר שנייה וחצי אחרי שסיים עבודה מועדפת בדרום שינס מותניים באמצע יוני והתייצב למשימה כמעט כנגד כל הסיכויים, עם יובל בנר, שנרתם כבר קודם בחיך רחב, ועם יעל הרן, שבלעדיה דבר לא היה קורה!!! והלכה למעשה, בליל שבת ה-31.7.15, במפגן כה חגיגי, זכו כל היוצרים והשותפים להצלחת הערב למחמאה אדירה על שהצליחו במופע בר מצווה זה להשיב עטרה ליושנה...

✓ התקיימה לה אספה חגיגית – במנחת שבת ב-15.8.15, שבה התקבלו לחברות בוגרי י"ב היקרים – אופק ברנשטיין, עמר קירשנר וקרן פריד – בטקס מחמם את הלב שבו היה שותף גם יוני קוצר, חבר ילדות אשר לאורך כל הדרך גדל עמם והיה חלק משמעותי גם בחברת הנעורים. תודה גדולה למשפחת דגניה על החיבוק הגדול שזכו לו החברים החדשים בהיותכם חלק משמעותי במעמד מרגש זה. ולבוגרים, בהצלחה לכם בדרככם החדשה, מי לשנת השירות ומי לצבא. מצפים לכם.

... בעוד ימים ספורים נחגוג יחדיו את סיומה של השנה, את סיומה של חופשת הקיץ ונקדם בברכה את המעברים במערכת החינוך – החל בגיל הרך, דרך כניסתם של בוגרי גן "ארז" לכיתה א' ולבית הילדים "אלון" ועד מסיימי י"ב...

איחולי הצלחה, לשנה שכולה טוב, לכל הוותיקים וכמובן לכל המצטרפים החדשים!!!
תודה לכם,

שירי ג'ילירס, מנהלת מערכת החינוך

זה המקום לברך את הילדים המתחילים את כיתה א' ונכנסים לאלון:

לינוי חדות, נבו פיין, מיה רוזנסטון, נועם מזרחי, עפרי איפרגן, ירדן שגיא, איציק צ'פניצקי,

תהל איפרגן, איתי ילוז, גילי מורד, דודי בחבוט וליאל אסייג

את מסיימי כיתה ח' שעולים לבית ירח: יובל פיין, עומר מעטוף ורומי פיין

ואת המסיימים את חוק לימודיהם: אופק ברנשטיין, עמר קירשנר, קרן פריד ויוני קוצר

עלו והצליחו.

בני מצווה

לפני שלושה שבועות נערכה מסיבת בר המצווה השכבתית של בוגרי כיתות ז' וח':
אורי הרשקוביץ הילה פריץ טום הדר יובל פייז כליל רוח
עדן וינר-מוציני עומר מעטוף עילי ברהון רומי פייז
שי ג'ליירס שני הרשקוביץ

לרגל המאורע החגיגי שאלנו את הנערים מה המשימה שאהבו במיוחד מבין משימות שנת המצוות ומדוע.

שי:

אהבתי את החזרות
כי תמיד היה כיף
ומשעשע. היה הרבה
אוכל והרבה צחוקים.
נשארנו עד מאוחר,
ובסוף היה נהדר.

כליל:

הכי אהבתי את משימת הספסל
הסביבתי מכיוון שנהניתי
מהבנייה עצמה (יצירת הפסיפס
האישי), ושמחתי לראות את
העבודה שלי משולבת בספסל
הגדול (אפילו שלא כל כך הייתה
לו צורה של ספסל).

הילה:

הייתה שנה מעניינת וקשה אך עם המון חוויות
שמלוות בהמון שמחה. הכי נהניתי מלעבוד על
מופע הסיום שלנו. בעיניי המופע נתן שדרוג
לשנת המצוות שלנו... היה כיף גדול לבוא כל
יום לעבוד על ההצגה. נכון שלרוב התלוננו, אך
הצלחנו גם ליהנות ולהפיק לקחים... מקווה
ששאר שכבות הגיל יגיעו למעמד זה ויחוו
אותו כי זה כיף אדיר, אתה מתחבר בצורה
מטורפת לשכבה שלך. אז אסכם בכך ששנת
המצוות היא שנה כיפית ומלאה בחוויות.

רומי:

אני מאוד נהניתי בחזרות
ובהופעה. היה מושלם.
זאת הייתה חוויה של פעם
בחיים. אני ממש התגבשתי
עם כולם, הכרתי את כולם
יותר לעומק. זה היה מהנה
ומרגש. אני מודה לכל מי
שעזר ותמך בנו.

עדן:

הכי נהנתי מהחזרות למופע, כי הרגשתי
שזה גיבש את הילדים ותרם להעלאת
איכות המופע

עילוי:

הפעילות שהכי נהניתי ממנה הייתה עצמאי בשטח. במשימה זו הייתי צריך להוכיח את עצמאותי ובגרותי בניווט בשטח. נהניתי לסייר באזורנו היפה ולהכיר פינות שונות בו שחלקן חדשות עבורי. למדתי את חשיבותה וערכה של עבודת הצוות, במיוחד כשנשארו לבדנו. לסיכום, אני מקווה שמסורת שנת המצווה ובה המשימות השונות, במיוחד העצמאי בשטח, תימשך.

יובל:

אני הכי אהבתי את ההכנות לטורניר שבועות ואת הטורניר עצמו מפני שהיה כיף מאוד לעבוד ביחד ולשפוט את המשחק.

אורי:

ה"משימה" שאהבתי בשנת המצוות היא להכין את מופע שנת המצוות משום שהיה כיף להכין את הסרטים ולזכור את הטקסטים וגם להישאר עד מאוחר בשביל לעשות חזרות, למרות שהיינו עייפים, אך התרגשנו מאוד. אין לי משימת שנת מצוות שלא אהבתי בגלל שלכל אחת היו יתרונות וחסרונות, זאת אומרת – לפעמים היו דברים יותר מעניינים ויש כאלה שפחות.

טום:

אני הכי אהבתי את החזרות למופע כי היה ממש מצחיק וכיף, והיינו המון ביחד, וזה היה מאוד מגבש.

עומר:

המשימה שאהבתי במיוחד בשנת המצוות היא "חלוץ בודד". נהניתי מהפעילות הזאת במיוחד כי המסלול היה כיפי, המשימות היו מאתגרות והארוחה אחרי הטיוול הייתה מפתיעה וטעימה.

שני:

הפעילות שהכי אהבתי במסגרת שנת המצוות היא ההכנות למופע והמופע בגלל שהיה כיף להכין אותו וגם לראות איזה תוצאה מוצלחת הייתה לעבודה ולהשקעה.

ברכת המדריך יהל
לבני המצווה.

ילדי דקל היקרים...

לפני כמעט חודשיים נפגשנו לראשונה, אני ואתם – חבורה של ילדים די חמודים, מלאי אנרגיה שיכולה לייצר חשמל, חברים טובים, מוכשרים, מצחיקים, ועדיין – ילדים. עברנו בתקופה הקצרה הזאת חוויות שיכולות למלא חיים שלמים (או לפחות חופש גדול), צחקנו, טיילנו, נסענו, בכינו (רק הבנים), כעסנו, רבנו, השלמנו, ולבסוף – חייכנו! הנה אתם בדרך לעבור עוד ציון דרך משמעותי בחייכם, גיל בר המצווה. בטח יגידו לכם את זה הרבה, ואני יודע שכבר שמעתם את זה לא מעט, כל הדיבורים על איך אתם הופכים מילדים לנערים בוגרים, מאנשים צעירים לכאלה רציניים, בעלי אחריות, איך הציפיות מכם ישתנו, והן רק יעלו, ידרשו מכם יותר, ירצו לראות אתכם יוזמים ופועלים, מתגברים ומתפתחים, פורחים וצומחים לאט לאט אל העולם הגדול. אז אני כאן כדי להגיד לכם שלמרבה הצער בשבילכם – הכול נכון.

זוהי באמת נקודת תפנית עבורכם, אבל לפני הכול ומעל הכול היא בשבילכם. אל תשכחו לשנייה שהטוב עוד לפניכם, זה הזמן שלכם לקחת אחריות על הסביבה שלכם אבל עם זאת לדעת להפוך אותה למקום שיהיה הכי טוב בשבילכם. אגלה לכם סוד קטן – השנים היפות שלכם מתחילות עכשיו, וזה הזמן לנצל כל רגע, לחיות, לחוות, לצבור זיכרונות, לצאת להרפתקאות, לגלות אנשים ומקומות, ובסוף היום – אל תשכחו את התיק הקטן הזה שקיבלתם עכשיו, את האחריות.

היו אחראים לעצמכם, למשפחה, לחברים, לאנשים שאתם לא מכירים, זכרו שמאחורי כל אחד ואחד מכם נמצא עולם שלם שהוא שלכם ובאחריותכם הבלעדית. מעתה אתם תעצבו אותו, תיקחו אותו למקומות שתרצו. גלו את הבגרות לבחור מה נכון ומה לא, אך לצד ההתלבטות היו בעלי ביטחון לקבל החלטה. דעו שלטעות זה בסדר גמור, החכמה היא לדעת איך משתפרים ולומדים להמשך. כבדו את הסובבים אתכם, ולפני זה כבדו בעיקר את עצמכם, אל תציעו עזרה – תנו אותה, אל תתביישו לשאול כדי לדעת, אבל זכרו את התשובה – שתוכלו ליידיע את האחרים, ולבסוף – היו בני אדם, וחייכו, זה העיקר.

זכות גדולה והזדמנות נהדרת נפלו בחלקי להעביר אתכם את התקופה המיוחדת הזאת, שאני בטוח שתלווה אתכם לכל החיים. חשוב לי שתדעו שמעבר לעלון המרשים (!!), התערוכה המרהיבה והמופע העוצר נשימה (!) אני מקווה שהדבר המרכזי שתיקחו אתכם הלאה הוא התהליך שעברתם, ארוחות הבוקר (שעה וחצי?!), הצילומים, הכתיבה, הריקודים, הטיולים – כל אלה זיכרונות שאי אפשר לקנות בעד שום הון שבעולם, אין להם תחליף, והם שייכים לכם בצורה בלעדית.

מאחל לכולכם המון הצלחה בהמשך הדרך, אני בטוח שכל אחד ואחד מכם ימצא את דרכו ויגשים את כל שאיפותיו וחלומותיו. דעו שאני תמיד כאן בשבילכם, לכל דבר ועניין, אל תהססו לפנות, מבטיח לענות ולעזור תמיד. אין לי ספק שעוד נתראה בהמשך – בשבילי זאת תהיה חוויה מיוחדת לראות אתכם מתבגרים, בשבילכם... אתם רק תהיו אתם. אוהב ומעריך (מלא לייקים ותגובות),

יהל בוך

חברים חדשים בדגניה

ברכות מטקס הקבלה לחברות של בני י"ב

דבר בני שכבת י"ב

חברי דגניה היקרים שבוע טוב.

ברוכים הבאים לאספת החברים הראשונה שלנו. אנו רוצים להגיד שאנחנו מתרגשים מאוד. כבר זמן מה שאנו עוברים את תהליך הקבלה לחברות שבמרכזו עמדה השאלה "מה זה להיות חבר בדגניה?"

נחשפנו לתשובות רבות ומעניינות מצד החברים, והבנו את חשיבותה של דגניה בהיסטוריה הציונית. אנו רואים בדגניה בית חם וקהילה עוטפת.

במסגרת "המסע" הקטן שעברנו הכנו סרטון קצר. הסרטון שלנו, שחשוב לציין שנוצר בנימה הומוריסטית, מכיל מגוון גדול של תשובות ודעות לגבי "מה זה אומר להיות חבר בדגניה?" עניין אותנו לשמוע את דעותיכם מאחר שאנחנו מיועדים להיות חברי דגניה בעצמנו.

בנוסף נפגשנו עם נבות והבנו את ערכה של החברות, במיוחד בגיל בוגר שבו צריך לקבל את ההחלטות המשמעותיות ולאור השינויים החלים בקהילה.

נכון לעכשיו מקומנו בדגניה, ואנו שמחים שכך הדבר. אנו נהנים מהחיים בקהילה המאוחדת, מהנוף, מהחיוך הקטן של פגישה עם מישהו על המדרכה וקצת פחות ממזג האוויר.

נוכל לומר שהתהליך שעברנו שינה אותנו באופן מסוים והותיר עלינו חותם. למדנו שיש לנו בית לחזור אליו, שבו תמיד נרגיש שייכים. אנו רוצים להודות לציבור על כך וגם על השתתפותו בסרט שכן בלעדיו כל זה לא היה קורה.

ברכת מדריך הצריפייה

חברים ואפטר דליתים יקרים, שבוע טוב. אני מרגיש גאווה קלה לעמוד כאן אתכם, ברגע שאם תרצו או לא, יהיה אחד המכוננים בחייכם. כרגע אתם אולי עדיין לא תופסים את גודל העניין, אך אתם זכיתם. זכיתם לגדול ולהתחנך בדגניה, להכיר כל שביל ודרך, כל מבנה וכל דשא. ועכשיו יש לכם כל הזמן שבעולם. פתאום באמת כל האפשרויות פרושות לרגליכם, והשאלה "מה אתה הולך לעשות?" נהיית רלוונטית הרבה יותר מהשאלה שאותה קצת התרגלתם לשאול "אז מה אני צריך לעשות?" לפניכם תקופת הצבא ושנת השירות, ואז, אולי, אם תרצו, איזה טיול נחמד, איפה שרק תרצו. ותוכלו להתלבט, במה ללמוד ואיזה סוג עבודה לקחת". למה אני מספר לכם את כל זה?" אתם שואלים? כי רק אז, בעוד כמה שנים, תבינו את הזכות הזאת שניתנה לכם. ניתנה לכם הזכות הגדולה לא רק לצמוח ולגדול מתוך מקום שכזה, אלא גם הזכות לחזור אליו, כחבר מן המניין. הזכות הזאת, שלא נקנית בכסף, כנראה

תשב לכם באחורי הראש ותצוץ רק מדי פעם. לפעמים כזיכרון, לפעמים כגעגוע, ואולי לפעמים כמקור להשוואה, ותשאלו את עצמכם: מה באמת יותר טוב בשבילי? ועוד דבר קטן ואחרון, כשתהיו כבר במעמד הזה שבו תצטרכו להכריע אם לשוב או להתביית במקום אחר, תזכרו שחלק בלתי נפרד מכוחה ואיתנותה של קבוצה הוא ביכולתה לחדש את עצמה, ולא רק לשמר. בעוד כמה שנים אתם ולא אחרים כבר תהיו הכוח המניע ואלה שהמבוגרים תולים בהם תקוות. אז עכשיו, רגע לפני שאנו שולחים אתכם הלאה, לשירות, אתם תקבלו במעמד זה את התיק. זהו תיק בעל מראה רגיל שמקבל באופן מסורתי כל מי שמסיים י"ב בדגניה א', ולא בכדי נבחרה מתנה זו. התיק הזה מלא בכל טוב. זהו תיק שכולל בתוכו חוויות שצברתם כאן ב-18 שנותיכם. מהגנת הראשונה ועד רגע זה. הוא מלא באנשים שהכרתם, הערכתם, כאלה שלמדתם מהם, כאלה שאהבתם והערצתם וכאלה שאתם פחות אוהבים, אבל גם מהם הרי למדתם. זהו תיק מלא בערכים. של כבוד, של שוויון ושל חופש הביטוי. התיק הזה ילווה אתכם בכל מקום שאליו תלכו ויזכיר לכם תמיד שאת המשקל הזה שאתם לוקחים על גבכם התחלתם לסחוב בדגניה.

יובל בנר

ברכת ההורים

זריחה שקיעה, זריחה שקיעה...
הימים חולפים במהרה, השנים חולפות כסופה...
מתי הספקתם להתבגר מול עינינו
כאשר אנחנו לא הרגשנו שכל כך השתנינו...
מתי הפכת לכזאת יפה ואתה לבחור צעיר עם בלורית מדהימה?
בסרט "כנר על הגג" שרים גולדי וטוביה
לבתם שעומדת תחת החופה
ותוהים מתי הילדים התבגרו וחלפה לה תקופה.
אנחנו דווקא שמנו לב ועקבנו פעם באושר ופעם בדאגה
וראינו את פאר יצירתנו פורח, משגשג והופך לעלם ועלמה.
כל אחד מכם עכשיו פונה לדרכו ולדרכה,
מי לשנת שירות ומי ישר לצבא, בכל מקרה, לשרת את המדינה.
לאן שתלכו ומה שתעשו – שיהיה בהמון הצלחה!
חזרו אלינו בריאים, שלמים, מלאי כוח ואהבה
ורצון לעשות ולתרום לעצמכם ולסביבה.

שמואל פריד

ברכת י"ר ועד ההנהלה

מזה עשרות שנים, אם אנחנו כבר עוד מעט בני 105... אז אולי יותר מ-70 שנה, שאנחנו מקבלים לחברות את מסיימי "ב – אפילו בטרם היה צבא ללכת אליו. מעט מאוד קיבוצים עדיין שומרים על המסורת הזו, ואין ספק שבקיבוץ מתחדש יש בה לא מעט כאב ראש. המחזור הזה קטן בכל קנה מידה של דגניה, אפילו אם איכותי וחיובי להורים ולסבים, שחלקם כבר לא אתנו. עדיין שלושה... אנחנו חייבים להשתפר... בקבלה לחברות לכאורה יש בעיקר מתן זכויות והגנה למתגייס, כשבעצם הרוב עוד ממשיך ב"היכנס וצא" בעשר השנים הראשונות. אבל אני רואה בזה גם מחויבות ויצירת קשר – לחברים, להורים ולדגניה. ואנחנו מקווים שכשתחליטו לאן פניכם – לכאן תחזרו, אבל כבני דגניה נלווה אתכם ונברך אתכם לאן שתלכו. ונאחל לכם שפשוף נעים, לימוד של עצמכם ובניית תכניותיכם – אתנו לפחות בהתחלה וככל שיתאים לכם. ובהזדמנות זו נאחל בדומה גם ליוני קוצר, שאמנם אינו מתקבל לחברות, אבל לא רק שהוא בן דגניה אלא גם בילה כאן את רוב שנותיו לפני ותוך כדי בית הספר – אתכם ואתנו. אז – ברכות לחברים החדשים, להורים ולכולנו.

איציק שפר

ברכת רכזת החינוך

קבלה לחברות – מעמד מרגש וכמוהו מחייב. קבלה וחברות הנם שני ערכים מובהקים המבטאים הדדיות, יחסי גומלין וקשר. על מנת להתקבל בחברה נדרש המתקבל לרצות להיות חלק ממנה ואף להיות ראוי לה. בוגרי "ב היקרים, אופק, יוני, עמר וקרן, עומדים אתם בשלב כה משמעותי בחייכם, שלב שבו המושגים "בית" ו"משפחה" מקבלים הדרה של בגרות, של מחויבות. שלב שבו הבית כקורת גג והמשפחה כגוף מחבק ומטפח – ממריאים אל על ומציבים אתכם, דור העתיד שלנו, בשלב שבו – בדרככם החדשה, מי לשנת שירות ומי לצבא – עומדים אתם בזכות עצמכם, בפני העולם הגדול ובפני המציאות המרתונית, מציאות שבה תידרשו להיות אתם ולא רק הבנים/הילדים של... אלא אתם! על כל סל הערכים המופתיים שעליהם התחנכתם, מצוידים בארגז הכלים לחיים האמתיים. ותחילה – מחויבים לבית שלכם, למשפחת דגניה, הבוחרת בכם להיות חלק מחבריה, מהקהילה המדהימה הזו העונה לשם דגניה א' – אם הקבוצות. היו גאים! מעתה החיים יזמנו לכם התנסויות מעולם המבוגרים ויעמידו אתכם בפני הצורך לבחור בהפעלת שיקול דעת של אדם בוגר – ועל כן גבשו עצמכם, האמינו בדרך שלכם, למדו, התקדמו, ותמיד – ראו בנו בית ומשפחה המעידים על אהבה, נתינה וביטחון. כי אז... בחרו בשביל הנכון, ושובו אלינו לבנות את ביתכם... את העתיד שלכם עמנו. בהצלחה!

שירי גיליירס

שאלון עומק והפעם עם הי"בניקים שסיימו את הלימודים

אופק ברנשטיין (הבן של איצלה ולבנה), קרן פריד (הבת של שמואל ורבקה),
עמר קירשנר (הבת של בנצי ואביבה) ויוני קוצר (הבן של רונן ואליק)

עכשיו שסיימנו כיתה י"ב
אופק, יוני קוצר, עמר, קרן, את/ה

09:20 עם מי הייתם מתחפים ליום אחד?

אופק ברנשטיין
הייתי מתחלף עם ברק אובמה כי הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה ואף אחד לא יכול להגיד לו לא.
10:43

עמר קירשנר
הייתי מתחלפת עם שמעון פרס כי הוא הפוליטיקאי היחיד שאני מאמינה למה שהוא אומר.
10:46

09:46 דמות נערצת?

אופק ברנשטיין
הדמות הנערצת שלי היא שולה שחק. היא מורה מעולה ואכפתיות!
12:54

קרן פריד
שירי, כי היא יוזמת ומצליחה בתפקידים שלה
14:39

15:26 קיבלתם מיליון שקל, מה דבר ראשון שתעשו?

אופק ברנשטיין
טיול מסביב לעולם
15:26

קרן פריד
רשימה של דברים שאני רוצה לעשות עם הכסף
15:31

עמר קירשנר
הייתי עוזרת לאמא שלי לבנות בית בהרחבה של דגניה
15:35

15:36 לאיזה מקום בעולם הייתם רוצים להגיע?

עמר קירשנר
ברזיל. לעשות טיול שורשים
15:37

קרן פריד
ברזיל, ארצות הברית ויוון
15:39

אופק ברנשטיין
יש לי כל כך הרבה להגיד... אבל אני אאלץ לבחור בפרייזר איילנד בקווינסלנד, אוסטרליה.
15:42

17:49 דבר ראשון שאתם עושים בבוקר?

אופק ברנשטיין
בודקים מה השעה
17:50

עמר קירשנר
מצחצחת שיניים
17:50

אופק ברנשטיין
כמובן שאחרי שבדקתי את השעה אני גם מצחצח שיניים! 😊
17:

קרן פריד
נזכרת בחלום שחלמתי בלילה
17:52

16:18 עם איזו אישיות הייתם רוצים לשבת לארוחת ערב?

קרן פריד
אד שירן, אמן בריטי
16:40

אופק ברנשטיין
עם גורי אלפי. הוא גאון!!!
17:36

עמר קירשנר
בראד פייט. שחקן מדהים
17:38

20:52

איפה הייתם גרים אם לא בדגניה?

קרן

20:59

קרן פריד
ראשון לציון.. עיר מגניבה ואני גם ככה אגור בה שנה הבאה
(שנת שירות)

22:20

אופק ברנשטיין
חיפה כי אני מאוד אוהב את העיר... יש לה נופ יפה והיא לא
רחוקה מדגניה

10:56

עמר קירשנר
תל אביב, בגלל שהיא עיר עם אפשרויות בלתי מוגבלות ולכל
אחד יש חופש להיות מי שהוא.

11:09

פינה אהובה בקיבוץ?

11:17

אופק ברנשטיין
אום ג'וני נחשב?

11:17

ברור!

11:19

אופק ברנשטיין
הצוק שבאום ג'וני. יש שם נופ מדהים ושקט מרגיע (כי אף אחד
לא מגיע לשם אז יש שקט)

11:49

קרן פריד
הנוף של החדר אוכל עם הדשא

11:52

עמר קירשנר
ברוש המדינה

21:53

יוני קוצר
חצר ראשונים

12:03

דגניה בשבילי זה....

12:09

קרן פריד
בית

18:35

אופק ברנשטיין
בית 🏠

20:22

עמר קירשנר
דגניה בשבילי זה הבית, זה המקום בו גדלתי..

21:56

יוני קוצר
המקום בו גדלתי

20:52

מה התוכניות שלכם להמשך?

21:41

אופק ברנשטיין
בינתיים להמשיך לעבוד... אחר כך לטוס ולהתגייס

21:48

עמר קירשנר
אני אמשיך לעבוד, ואז אני מתכננת לטוס לחו"ל לקצת חופש
לפני הגיוס..

21:54

קרן פריד
עוד שבועיים אני מתחילה שנת שירות בראשון לציון בתנועת
תרבות

22:11

יוני קוצר
אני עומד לעשות שנת מכינה קדם צבאית בחנתון.

צאו בשלום
ותחזרו בשלום

שנת שירות של "החלוק" בדגניה

קצת רקע על תנועת "החלוק" – הארגון המתחדש פועל מזה כ-6 שנים בתוך עולם המכינות הקדם צבאיות. בשנה האחרונה התרחבה הפעילות גם לתכניות צעירים והתגבר הרצון להרחיב את תחומי העשייה ולאפשר אפיקי הגשמה, הכשרה והשפעה נוספים. במהלך הצבא החברים שומרים על קשר עם קבוצתם ושאר חברי "החלוק" באמצעות סמינרים, שבתות וטיולי תנועה, סדר פסח וכו' תוך ליווי והדרכה. הכניסה לעולם הש"ש נוצרה בעקבות הצעה של התק"צ ליצירת שיתוף פעולה חינוכי סביב שנת השירות הקיבוצית על מנת להעצים ולהעמיק אותה בעזרת הניסיון ההדרכתי/חינוכי/רעיוני של תנועת "החלוק". דרך פלטפורמה זו ניתן להגדיל את מעגל השותפים וליצור מסגרת משמעותית נוספת עבור נוער לפני גיוס. עם המחשבה קדימה להרחבת התנועה נקרתה ההזדמנות לחבור לתנועה הקיבוצית ולארגון רקמ"ה ולקחת תחת חסות הארגון ארבע קומונות של שנת שירות אשר נמצאות בקיבוצים ניר עוז, ניצנים, נירים ודגניה א'.

והנה קטע ממכתב שכתב נבות לאגף המשימות בתנועה הקיבוצית:

"...קבוצת דגניה א' מעוניינת לייסד שנת שירות חקלאית בשיתוף עם התנועה הקיבוצית וארגון 'החלוק' (מייסודם של בית יגאל אלון ומכינת רבין), במסגרתה כ-15-20 ש"ש יעבדו בענפים החקלאיים של המשק בחלק מהשבוע (כ-4 ימים) ולאחר העבודה ישתלבו בעבודה חברתית, חינוכית ותרבותית בקיבוץ ובאזור עמק הירדן (יום-יומיים נוספים יוקדשו להדרכה, ליווי ולימוד של הקבוצה על ידי 'החלוק')."

"אנו רואים בהצטרפות של נוער איכותי ומנהיגותי לחיי היום יום של הקהילה בדגניה הזדמנות להעשרה משמעותית של החברה בה אנו חיים ומבקשים להעצים את התנועה הקיבוצית על ידי אירוח של שנת שירות בקיבוצנו ובכך שהנוער ייחשף לחיי הקיבוץ ולחזקות הקהילה מבחינה חברתית ותרבותית וכיר את העבודה החקלאית ואת חיי ההתיישבות העובדת, שהתנועה הקיבוצית היא ממוביליה, מתוך התנסות ממשית."

"אנו בטוחים שהן הש"שינים, הן התנועה הקיבוצית והן קבוצת דגניה יצאו נשכרים מהשותפות וסומכים על ארגון 'החלוק' שידע ללוות חינוכית ומשימתית את שנת השירות, מתוך היותו ארגון הנושא את דגל חידוש דרכה של תנועת העבודה הישראלית, בין היתר על ידי חיזוק התנועה הקיבוצית והחינוך לעבודה חקלאית..."

בעזרת יעל גורביץ (פלמוני) ובבנייה משותפת עם אבישי בן אהרון (כן, כן, הנכד של...), אחראי פעולות שנת השירות בתנועת "החלוק", יוצאת התכנית הראשונה מסוגה לדרך. הקומונה של מחזור א' הגיעה לקיבוץ ביום א' 2.8.15 ומונה 15 צעירים וצעירות אשר סיימו את לימודיהם רק מספר שבועות קודם לכן.

הצעירים באים מכל רחבי הארץ: הבנים: צוף בכור – מתן, אלמוג ברקוביץ – שימשית, חן חסון – כיסופים, גלעד שושני – שדה יצחק, נעם כשר – כפר גלעדי, אמיר אנקורי-קרלינסקי – ירושלים/בוסטון. הבנות: אריאל קוסן – כפר ורדים, ענבל דהאן – טל אל, מעיין קיפניס – כפר ויתקין, יובל דבדה – מדרשת בן גוריון, גיל אליעזר – כפר האורנים, סול קליינרמן – קציר, שי בן חיים – בית אורן, שקד רחמני – בת שלמה, ליאור רוזנברג – רקפת. חברי הקומונה יעבדו בענפים השונים בקיבוץ כגון: בננות, תמרים, נוי, מטעים, רפת, לול, בניין, בית הבד, שטיפת מכוניות והחינוך. פעמיים בשבוע לאחר שעות העבודה יתכנסו השינשינים במועדון (החדר ליד לילך, יקי ומאור) ללימודים מרחיבי אופקים בנושאים שונים על ידי מרצים מבחוץ שמזמינה תנועת "החלוץ". כמו כן ישתלבו בפעילות חינוכית שאינה פורמלית ובחיי התרבות והרווחה בקיבוץ בשעות אחר הצהריים. החבר'ה גרים בקומה השלישית בבית הגדול ומקיימים חיי קומונה אמתיים. הם מינו מתוכם אנשי גזברות, האמונים על הוצאות והכנסות (הכסף נכנס מהעבודה בענפי דגניה), צוות תרבות וצוות חברה. המלווה החברתית-מדריכה נופר טימור נמצאת אתם בקשר רציף כל השבוע אך רק מספר פעמים מבקרת בדגניה. המטרה לתת בידיהם את הכלים ואת האמונה כי הם מספיק בוגרים ובשלים לעצמאות. אשת הקשר מטעם דגניה – יעל הרן, שתהיה הצינור המקשר בין השינשינים ומוסדות/חברי דגניה וכמובן בקשר עם נופר לכל צורך ובקשה שתבוא מהשטח. הכונה שהחבר'ה יהיו חלק מהנוף הדגנייתי. הם רוצים להיות מעורים בחיי הקהילה. הם נפגשו עם נערי הצרפיה וגם עם בוגרי שנות שירות מדגניה שסיפרו להם מחויותיהם האישיות ונתנו טיפים כדגנייתים ותיקים. כמו כן תמר גל-שראי שיתפה אותם בסיפורי ראשונים, קצת היסטוריה, קצת על משמעות החיים באם הקבוצות והקיבוצים וסיפרה על פעילויות אחרות שקורות בהווה ומתוכננות בעתיד מתחת לכובעיה האחרים. גם נבות נתן סקירה אך מהפן היוותר מנהלתי, קצת על הקיבוץ של לפני ואחרי השינוי ועל אורחות החיים בקהילה.

החודש הראשון יהיה חודש של התאקלמות והסתגלות לחיי הקיבוץ, לעבודה בענפים השונים, למזג האוויר ולהיכרות שלהם עם עצמם.

בימים אלו הם בונים לעצמם את הקומונה והמועדון, מאבזרים ומייפים את המקום.

אם יש ברשותכם כלים, ריהוט ובעיקר אופניים במצב טוב אך שאינם בשימוש הם ישמחו מאוד... כמו כן ישמחו שתבואו לבקר, אם יש רעיון לעשייה משותפת ובכלל למפגשים שונים... הידיים והלב פתוחים לרווחה.

מקווים לשנה נפלאה, ושיהיה בהצלחה לכולם...

נבות עבאדי, מנהל קהילה

נופר טימור, מדריכת הקומונה

יעל הרן, אשת הקשר (0528310772)

החומרים שמהם מיצרים חלומות

בעקבות הרחבת הפעילות העסקית בחנות "תוצרת דגניה" עמדה לפנינו משימה כמעט בלתי אפשרית: משלוח גדול לרשת "טיב טעם" של אלפי בקבוקי שמן זית בהתרעה קצרה ותחילת עבודה עם משווק חדש.

פנינו אל יעל הרן, אם הבית של החבורה החדשה, ותוך דקות האירו את פתח דלת החנות 16 צעירים וצעירות. כמו פלא. יפים. חזקים. סקרנים. מתרגשים. רק לפני יומיים הגיעו אלינו, וכבר נכונים לכל בקשה. פעם קראנו לזה "גיוס".

תוך זמן קצר למדו את התפקידים שהוטלו עליהם: הדבקת מדבקות, מילוי בקבוקים, פיקוק, אריזה. בית הבד כמרקחה, נמלא בתכונה מתרגשת. עבדנו במרץ, ללא מזגנים, בחום אוגוסט, מלאי אנרגיות ותחושת חלוציות. למחרת, בשעה שש בבוקר, הם חזרו להשלים את המשלוח. שקטים. מרוכזים. רציניים. אחראיים. חרוצים. צנועים.

עשויים מהחומר שממנו מייצרים חלומות.

בין לבין החבר'ה התעניינו ושאלו שאלות. צמאים לדעת. נלהבים כמו פעמונים. חיוכם ספק נבון ספק תוהה מול עתיד די מפחיד. טועמים רגעים ראשונים של אחוות שיתוף ושוויון.

בשעה תשע בבוקר המשלוח היה ערוך ומוכן לשינוע. פתחנו שולחן ארוך עם ארוחת בוקר כפרית נוטפת שמן זית בטעם "דגניה" ולבנה וזיתים ופיתות. בתיאבון.

זכינו שאת הצעדים הראשונים של המחול שלהם ערכו החמודים האלה ברחבת הריקודים שלנו.

אנחנו מאחלות לכם, שינשינים יקרים, שתמשיכו לחולל בחצרה של דגניה בהנאה ובסיפוק גדול.

בהצלחה גדולה.

צוות "תוצרת דגניה"

וזה המקום לברך את החבר'ה

שייקלטו במהרה בדגניה

ויוסיפו צבע וריח

והרבה רוח חיים רעננה

לנוף האנושי שלנו

מבית דגניה

דגניה ובנותיה. הבת ה-19 / הכשרת הצופים א'. מייסדי קיבוץ

מעגן מיכאל / אשר גלעד

חלק שני

היינו ילדים בני 14, וכל הכשרה שהגיעה לדגניה הקטנה הביאה לנו משהו מהעולם הגדול. חברי גרעין הצופים א': זכורים לי פחבורה בוגרת ורצינית, ויעיד על כך הקיבוץ שהקימו, מעגן מיכאל, שנחשב כיום ליציב מבחינה כלכלית וחברתית. מי מהם זכור לי מאז?

מאיר זורדינסקי-זורע: בחור עם מבט ישיר. רחב כתפיים. עבד במספוא, והיה מניף את החרמש בקציר התלתן כמנצח על תזמורת. היה אדם מרכזי בגרעין. התגייס לצבא הבריטי ולבריגדה במסגרת "האחוזים" (מכסת גיוס מחברי הגרעין), וחזר מהמלחמה בדרגת מייג'ור. במלחמת השחרור היה מג"ד של גדוד 62 בחטיבת עציוני. רוניק גלעד אחי, שהיה נהג משאית משורינת בשיירות לירושלים, נקלע לילה אחד למפקדת הגדוד של זורע, שלחם בקרבות הקשים לכיבוש "הקסטל" השולט על באב אל ואד בדרך אל העיר. רוניק התרשם מאוד ממאיר זורע, שעודד את הלוחמים העייפים והרים את המורל הירוד שלהם לקראת היציאה לקרב. מאיר סיים את שירותו בצה"ל כאלוף, חזר לקיבוצו והיה אחד מהחברים שנתנו את הטון בשטח החברתי, הארגוני והכלכלי.

שאול רוזוליו: גבוה, מתולתל, נבון. אהב את באך. התיידד עם דניאל שיפריס. לאחר חצי שנה בדגניה התגייס לנוטרות במסגרת "האחוזים". שירת במשטרה, והיה המפקח החמישי.

יהודית שטרן: חברת הגרעין מתל אביב. כשרונית ראה אותה הוא אמר: "צופה יפה, צופה יפה", והיא אמרה: "בן משק יפה, בן משק יפה". הוא התחיל לחזר אחריה, והם נעשו "חברים". לאחר חודשים אחדים הגיע לדגניה חייל צעיר נוהג בג'יפ לבן ושמו משולם ריקליס, גם הוא בוגר תנועת הצופים. יהודית שטרן עלתה על הג'יפ הלבן ונעלמה עם זוסקה ריקליס, שיהפוך בעתיד למיליונר באמריקה. בחיי שהיה לה "חוש". ודאי חשבה: איזה עתיד יהיה לה בדגניה עם בן המשק? וזוסקה תרם לדגניה ל"עמותת הראשונים" סכום כסף נכבד.

אביבה ריקליס אחותו: לא הייתה חברת הגרעין. היינו בני 15 כשהיא הגיעה לדגניה. הייתה יושבת כל היום ליד הרדיו הגדול שעמד אחרי חדר האוכל ושומעת מנגינות ג'אז. היינו מוקסמים מהשירה והנגינה הקצבית של האמריקנים: בינג קרוסבי, אלה פיצג'רלד, פרנק סינטרה וגרשווין. פעם אמרה לי: "תקשיב, תקשיב לסִינְקוֹפָה (קצב מתאחר), זוהי הארוטיקה במיטבה". מישהו אמר שג'אז זו מוזיקה קפיטליסטית מנוונת ולא מתאימה לתרבות של החלוצים, אז הרגשנו רגשי אשמה, אבל המשכנו לשמוע פי מִיָּם גְנוּבִים יִמְתְּקוּ.

יהודה יבין: בנו של שמואל יבין, ארכאולוג ידוע. יהודה הממושקף נראה כתלמיד חכם גם כשעבד במטע הבנות וכולו נוטף זיעה. סיים את השנה בדגניה, יצא ללמוד, לחם בחטיבת עציוני, והיה בכגרותו פרופסור לפיזיקה.

נעמי חבויניק: עבדה בירקות עם ברוך ליס, שהיה אומר לכולנו: "נעמי? מעמיסה על העגלה ארגזים עם מלפפונים מהר יותר מכל הבחורים". היא הייתה צוחקת: "השמנתי בדגניה". אגב, היא ולילי שראייר היו בדגניה ב-1940 "במחנה עבודה" של הצופים שנמשך כחודש.

לאה מנוחין: הסתכלנו עליה בהערצה. מה, היא באמת קרובת משפחה של ילד הפלא, הכנר יהודי מנוחין? ועוד אמרו שמסגרת המשקפיים שלה עשויה מזהב. כן כן, מזהב. היא עבדה במטע הבננות והייתה מתלוננת שהשורות ארוכות מדי והחום כבד מדי. נולדה בארה"ב כמו **חנה בוגוסלב**, חברתה בגרעין, שהייתה מצחיקנית ובלונדית מלידה ועם מבטא אמריקני בולט.

בוֹסָה (חנה אשל): בת המושבה מגדל. בשיחה אתי נזכרה: "עבדתי בבננות. החום בקיץ היה נורא. ליד המטע הייתה תעלת בטון שהוליכה מים מהירדן לשדות. מדי שעתיים היינו נכנסים לתעלת המים עם הבגדים. לאחר שטבלנו יצאנו וחזרנו לעבוד כשהבגדים נוטפים מים. זה היה מרענן, אבל לאחר חצי שעה התייבשנו והחום חזר. גרנו באוהלים. לכל אחד היו מיטת ברזל ומזרן ממולא בקש, ונגד היתושים קיבלנו כילות. חיותה לימדה את מחסנאיות ההכשרה לתקן גרביים קרועים ולקפל במדויק את הבגדים המכובסים שהתייבשו. ההנאה הגדולה אחרי יום העבודה בדגניה הייתה להתרחץ בערב בירדן ולהשתרע על הדשא".

דורון קיפניס: דורון היה בחור ממושקף, עדין וחייכן. היה לו חבר ושמו בנימין הרציג, אבל כולם קראו להם: **דוֹנֵי וְצֵיגֵי**. דורון היה "עגלון מְשֻׁנָּה" של חיים ברקוביץ'. לפני שלוש שנים, בשיחה טלפונית, הוא אמר לי שהשנה שלו בדגניה שינתה את מהלך חייו, ובסוף שיחתנו סיפר לי אנקדוטה: "מדי יום הייתי מסיע בעגלה את כדי החלב מהרפת של דגניה למחלבת תנובה, שהייתה קרובה לדגניה. יום לפני ערב פסח הגעתי למחלבת תנובה עם עגלה עמוסה בכדי חלב. משגיח הפְּשֻׁרוֹת אמר: 'לא נקבל את החלב שהבאת כי הפרות בדגניה אכלו מזון שהוא חמץ, ואם כך גם החלב שהבאת הוא חמץ' (כנראה תקנה חדשה שלא הובאה לידיעת הרפתניות). והמשגיח יצא. העובד השובב שמקבל את החלב קרץ ואמר לי לרוקן במהירות את החלב למכל הגדול ומיד למלא את הכדים הריקים במים. כך עשיתי, העמסתי את הכדים עם המים על העגלה ויצאתי לדרכי. בשער היציאה עצר אותי משגיח הכשרות. עלה על העגלה, הרים כל כד ואמר לי: 'שמע, אתה בחור הגון. בחלב שבכדים תשקה את העגלים. החלב לא מגיע לפרות כי הן אכלו חמץ'. דורון סיים את השיחה והוסיף: "אני אומר תמיד שבגלל ההכשרה בדגניה אני חבר קיבוץ". הייתי פוגש את דורון בשנת 1949 בחיפה ליד הנמל כשעבד בספינת הדיג של קיבוצו, ואני הייתי רכז חברתי ומקצועי של חיילי נח"ל על הספינה "קוממיות" מטעם משרד הביטחון. ברקע היה כמובן שמעון פרס.

לפני שנתיים, בשיחה טלפונית, סיפר לי **שלמה הלל** על שנת ההכשרה שלו בדגניה ב-1942: "בהכשרה החקלאית בדגניה עבדתי במספוא עם **צבי ליס וחנן בלקינר**. אני, כתלמיד הגימנסיה, קצרתי אתם תלתן בחרמש מבוקר עד אחה"צ. גיליתי כאן עולם נפלא. עולם השדות הירוקים שבכפר, בשונה מתל אביב או מבגדד. האמת? ההתמדה של הקוצרים ומסירותם השפיעו עליי עד עצם היום הזה. בסוף הקציר היינו מעמיסים על העגלות את התלתן לגובה של שלושה מטרים, והיינו "מסרקים" בקלשון את הִרְק העמוס כדי לתת לעגלה הנכנסת לרפת מראה אסתטי. כשפרקנו את התלתן ברפת הפרות קיבלו את פנינו בגעייה עליזה. **צבי ליס** היה מתרחץ ערב ערב בירדן, קיץ וחורף, למרות צליעתו. **ברוך ליס** היה טיפוס שונה מאחיו צבי.

השקט של ברוך, עדינותו ומסירותו לעבודה בענף הירקות זכורים לי עד היום. התרשמתי מאוד ממרדכי וינר ומחיותה מדריכינו ומחיים ברקוביץ החצרן. הטיולים של הגרעין בגליל התחתון, ליד יבנאל, עזרו לי בעתיד להתמצא היכן להנחית מטוס עם 50 עולים מבגדד בשנת 1947. מדגניה עברנו לפרדס חנה ומשם לגבעת הקיבוצים במושבה רחובות, שם ייסדנו במחתרת את 'מכון איילון' התת קרקעי לייצור אמצעי לחימה. כיום מכון איילון הוא אתר תיירותי מבוקש. אחרי מלחמת השחרור עברנו מרחובות למקום מצפון לקיסריה והקמנו שם את קיבוץ מעגן מיכאל. התפרנסנו מדיג, חקלאות ותעשייה, והיינו קיבוץ גדול, ערכי ותנועתית".

שלמה הלל כאיש ציבור: עסק בהעפלה מארצות המזרח. במסגרת מבצע מייקלפרג בשנת 1947 נשלח לעירק עם מטוס אמריקני, ובהיותו יליד בגדד ארגן משם העפלה מוטסת של 50 יהודים. המטוס נחת ליד יבנאל בשבת בבוקר, למרות הפיקוח הבריטי. היו עוד שתי טיסות כאלו עם עולים מעירק. סיפור האירועים הנועזים הללו הצטרף לסיפורי העפלה נוספים שנשמרו בסוד. לאחר קום המדינה ארגן שלמה את הבריחה הגדולה של יהודי עירק ועלייתם לארץ. היה חבר מפא"י ושנים רבות חבר כנסת, שר המשטרה בממשלת רבין הראשונה ושגריר במדינות אפריקה ובא"ם.

יוסי כהן: הבת ניצה סיפרה ששנים רבות הדריך בתנועת הצופים. גם בחיים בקיבוץ, בעבודה ובחברה המשיך להיות "המדריך בתנועה". עבד בספינת הדיג, בבננות ובמפעל פלסאון, ושימש דוגמה אישית לצעירים. עם השנים השלים עם השינויים שחלו בקיבוץ, ועל העבודה השכירה היה אומר: "נתייחס באופן הוגן לחבר ולשכיר".

ונזכיר חברי גרעין נוספים: עדנה וצמותיה הקלועות, אלקנה, בעלה של עדנה, חיים לוי, שעבר לכברי, אהרונוצ'ק, בעלה של בוסה, ואהרון שטולץ, שנהרג ברביבים שבנגב במלחמת העצמאות.

לאער גלצד - העלם והמרכה.

תודה על הכתבה המלפפת על ההכשרה עלנו בדגניה א' fee נחת לי. נחת את לבי וריצת אותי מאוד.

זיכרונותיה החדים על רות ברייטראן בן-יצק, וזיכרונותיך אתה מאותם ימי בראשית, החזירו אותי לאותה שנה, לדגניה היפה.

ולאנשיה היפים עוד יותר. לכל מי מאתנו שזכינו להיות עם, זו הייתה לא רק חוויה, אלא מטען צרכים שליווה אותנו לכל אורך חיינו. תודה על החוויה.

היטבת להזכיר רבים מאתנו בשם, ברוח טובה ובאהדה, ואת על כן - תודה.

במרכה

שלמה הלל

פינת הטיולים / כינר נתן

והפעם טיול מומלץ לכל המשפחה

שלום וברכה לכולם! מתי לאחרונה יצא לכם לטייל בגליל העליון? חבל ארץ מיוחד במינו בגלל הטופוגרפיה הגבוהה, הצמחייה הייחודית וגם בגלל האוכלוסייה שמתגוררת במרחביו.

לכל אורך ההיסטוריה היהודית הגליל שימש כמקום מפלט. לאחר המרד הגדול, שהסתיים בשנת 73 לספירה, חוסלו רוב תושבי יהודה, ופליטים רבים מצאו מפלט ומסתור בהרי הגליל. לאחר כישלון מרד בר כוכבא התרוקנה הארץ כמעט לחלוטין מיהודים, ורק מעטים נותרו מבודדים במספר יישובים בגליל. מספרים שבפקיעין יש רצף התיישבות יהודי כבר למעלה מ-2,000 שנה. כיום יש רק משפחה יהודית אחת בפקיעין. מומלץ מאוד לבקר בבית הכנסת הצנוע ולשמוע את סיפורה של מרגלית זינאתי, זקנה חביבה אשר נולדה בכפר וכבר שנים רבות מתחזקת את בית הכנסת. כדאי להתקשר אליה קודם ולתאם הגעה. מספר הטלפון של מרגלית – 050-2322454.

לאחר שסעדתם את לבכם בפיתה דרוזית עם לבנה וזעתר בכיכר המעיין במרכז הכפר אפשר להמשיך לעבר המסלול. מצפינים עוד קצת, ועולים על כביש 89. נוסעים מזרחה עד שמבחינים בפנייה שמאלה לקיבוץ סאסא. לא פונים בה, ממשיכים עוד קצת, ומימין מתגלה חניון של קק"ל עם שולחנות וחנייה רחבה. זהו פארק האורנים על שם לאה ויצחק רבין. מחנים את האוטו, ומתחילים ללכת בשביל חצץ לכיוון דרום מערב. כעבור 10 דקות הליכה הדרך פונה ימינה בעיקול חד. יורדים בשביל, ועוברים מעבר בקר. ברוכים הבאים לנחל צבעון. זהו נחל אכזב קסום ושקט. בחלקים רבים שלו התחושה היא "כמו באגדות". עצי אלה ארץ ישראלית ואלון גדלים בו בשפע. אמנם עונת הפריחה מאחורינו, אבל עדיין הצמחייה בו מרובה ויפה. עוקבים אחרי סימון השבילים במורד הנחל עד שמגיעים לחיבור עם שביל ישראל. זהו מקום רחב ידיים ונעים, ומומלץ לעשות עצירה לקפה או תה. פה נפנה ימינה (מערבה), ונתחיל לטפס במעלה הנחל עד שהשביל מתחיל להתעקל לכיוון צפון. זהו מסלול מעגלי, והקטע האחרון עובר לאורך גדר של בקר. בסופו של דבר חוזרים לנקודת ההתחלה. כעת נותר רק ללכת חזרה אל הרכב על דרך החצץ. זמן המסלול: כשלוש עד ארבע שעות. הרציניים שבינינו יכולים לשלב גם ביקור בבית הכנסת העתיק בברעם, הנמצא מספר דקות נסיעה מכאן. זהו אתר של רשות הטבע והגנים, וצריך לרכוש כרטיס בכניסה. טיול נעים ובטוח לכולם ושבת שלום.

ספורט למוח / כליל והדר

תפוזרת חיות ים

מחסן מילים:

דינון
דולפין
מדוזה
צלופח
כריש
לוייתן
דג
דג חרב
תמנון
שפמנון
צדפה
לובסטר
אבו נפחא
סוסון ים
כוכב ים
צב ים
פיל ים
חתול ים
אריה ים
פרת ים
קיפוד ים
כלב ים

ק	י	פ	ל	ו	ד	י	ו	ל	מ	י	ל	ו	ת	ח
י	מ	י	מ	ז	ו	ד	מ	י	נ	ו	ס	ו	ס	ת
פ	ו	ל	ש	א	ל	ל	ו	ד	ב	ר	ח	ג	ע	ו
ו	ל	י	פ	ת	פ	פ	י	ס	ח	מ	י	א	ט	כ
ד	ת	מ	מ	צ	י	ו	ט	ז	ו	ד	ב	ט	ו	ל
י	מ	ח	נ	ל	נ	ר	י	ד	ל	ו	ד	צ	ח	ב
מ	נ	כ	ו	ו	ו	ל	צ	ג	נ	ז	ג	ד	כ	י
ס	ו	ו	נ	פ	ה	ב	י	פ	ס	ה	ח	פ	ר	מ
ה	נ	כ	נ	ח	י	ה	ח	ש	ד	א	ר	ה	י	ד
ט	ד	ב	ב	מ	ר	א	ש	ח	ב	י	ב	צ	ש	ו
י	מ	י	ת	ר	פ	מ	נ	ת	י	ו	ל	א	ת	ר
צ	ח	מ	נ	ו	ב	א	מ	י	ה	י	ר	א	ל	ה

8

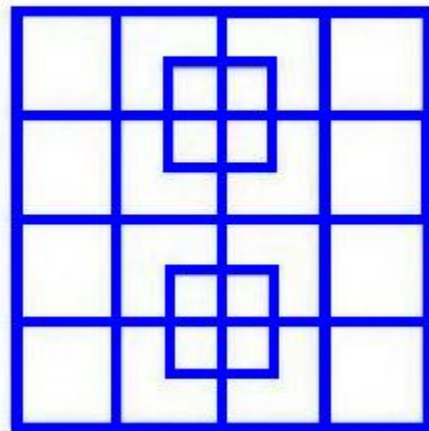
השלימו את המשבצת החסרה

לבן	כחול
	ורוד

האם אתם יכולים לגלות את את המסות?

1 2 3 4 5 6 7 8 9

כמה ריבועים יש בתמונה ???

"נשים עושות שלום"

שלום לכולן/ם!

מצרפת בזה מכתב של אורה, הפעילה מהצפון (כפר הנשיא), בעניין "נשים עושות שלום", פעילות הנשים מול בית ראש הממשלה בירושלים, לדרישה למשא ומתן עם הצד השני, להידברות, לחתירה להסכם ולמניעת המלחמה הבאה.

היינו שם, ולמרות הפסימיות שלי – יש אנרגיה נשית מעודדת ואפילו קצת תקווה ותחושה ערכית של עשייה. יש גם תכנית להמשיך את פעילות התנועה אחרי תום מסע זה.

במכתב הרצ"ב נמצאת הזמנה לנסיעת סיום באוטובוס מאורגן ביום רביעי הבא 26.8.15. ניתן להשיב במייל או בנייד. נוסעים בצהריים המאוחרים, וחוזרים בערב-לילה. יש לענות במהרה כדי להתארגן.

ברצוני לציין שאף שזו תנועה נשית (מדברים מהרחם...), היא מיועדת בפירוש גם לבחורים. בברכת שלום בוא יבוא.

מרגו ורדי

שלום נשים יקרות (ואם גברית).

ביום ד' 26 לחודש נסיים את הצום באוהל מול בית ראש הממשלה אחרי 50 ימי צום.

הייתה היצנות מדהימה, האון נשים צמו, האון תמכו.

כ-30 חברי כנסת מכל הקשת – עד לבנט! – באו לבקר.

הואננו לבית ראש הממשלה לשיחה עם שרה נתניהו.

אנשי רוח הג'יטו, תמכו, הצטרפו. בקיצור מצאנו מוצח מאוד.

נצעה צרה לסיום ב-26.8: נמלא את הרחוב בהאון אנשים באירוצ חגיגי.

לכן אנו מצונינות למלא אוטובוסים בנשים מכל הארץ!

צני במייל חוזר בבקשה:

האם תבואי אם תהיה הסעה מהאזור שלנו באותו יום בסביבות 3 אחה"צ שתחזור

בצרכי?

תודה רבה!

בברכה

אורה 0546924044, aurahammer@gmail.com Aura Hammer

כאמור, "בין דף לדף" יצא לחופשה כדי לשאוף אוויר ולצבור כוחות מחודשים. אבל מצורף כאן משהו קטן שאחת מחברות דגניה העבירה בתפוצה מקומית, להזכירכם שלפעמים אנחנו בכל זאת כפר גלובלי...

"תודה" לגילה

השרה לענייני האזרחים הוותיקים (בין היתר) גילה גמליאל מצאה את הפתרון לבעיות הכלכלה של ישראל.

שאפו!!! איך לא חשבו על זה קודם??

שימו לב מה הדבר הראשון המשמעותי שעשתה השרה גמליאל בתוקף אחריותה על גמלאים: ביטלה את 10 השקלים הנחה שניתנה להם בקולנוע בימי שלישי.

בואו נריע לשרה גמליאל על ההחלטה הנועזת שתעצור את הפצצה האיראנית, תוציא את ישראל מהבוץ הפלסטיני ותזיל את יוקר המחייה, ומחירי הדיור יצנחו מתחת לקו האדום של הכינרת.

ובנימה רצינית, כי בכל זאת זה אולי 10 שקלים, אבל בשביל הגמלאים זה הרבה יותר: 10 השקלים הללו נתנו מוטיבציה לנו, האזרחים הוותיקים, לצאת מן הבית וללכת לקולנוע להצגת צהריים בימי שלישי, לשבת ביחד (או לבד) בקולנוע ולזכות ברגע אסקפיסטי מתלאות החיים.

לקחת את זה, לבטל את ההטבה הזאת (פרי יזמתו הברוכה של אורי אורבך ז"ל), זה מעשה מביש, חסר מחשבה וחסר נשמה.

נגיד תודה גדולה לשרה!

לאיציק וזיווה

לאחים

לדודים

ולכל המשפחה

ברכות חמות להולדת

אורי

בן לגמא וזהר

לכינר ואורנה

לאיציק

לחמדה

לסבתא רבתא אהובה

לאחים

ולכל המשפחה

ברכות חמות להולדתו של

רותם

נר זיכרון – אב

1919	ביולי	30	תרע"ט	אב	ג'	יוסף בוסל
1939	ביולי	17	תרצ"ט	אב	א'	אברהם (טורי) לנדאו
1952	באוגוסט	10	תשי"ב	אב	י"ט	אביהוא מנוח
1964	ביולי	16	תשכ"ד	אב	ז'	שפרה נול
1965	באוגוסט	8	תשכ"ה	אב	י'	יעקב יצחק עבאדי
1973	ביולי	30	תשל"ג	אב	א'	נחמה אגר-בקר
1990	ביולי	30	תש"ן	אב	ח'	שושנה בלקינד
1992	באוגוסט	17	תשנ"ב	אב	י"ח	מרים שיפריס-נסל
1993	באוגוסט	3	תשנ"ג	אב	ט"ז	שלמה שני (קרסנגורסקי)
1999	באוגוסט	6	תשנ"ט	אב	כ"ד	ללי שטיינברג-לוי
2004	באוגוסט	3	תשס"ד	אב	י"ז	יוחנן קליסקי
2012	באוגוסט	17	תשע"ב	אב	כ"ט	שי שושני

נר זיכרון – אלול

1950	בספטמבר	8	תשי"י	אלול	כ"ו	צפורה ברקוביץ
1958	בספטמבר	5	תשי"ח	אלול	כ'	יוליה כץ
1962	בספטמבר	2	תשכ"ב	אלול	ג'	זהרה שלו
1965	בספטמבר	22	תשכ"ה	אלול	כ"ה	זלמן ריין
1970	בספטמבר	28	תשל"ל	אלול	כ"ז	זלמן שיפריס
1977	בספטמבר	6	תשל"ז	אלול	כ"ג	אהרן ריין (יוסקה בק)
1980	בספטמבר	9	תש"ם	אלול	כ"ח	עדי גמבו
1989	בספטמבר	25	תשמ"ט	אלול	כ"ה	נחמה וינר-גפני
1990	בספטמבר	2	תש"ן	אלול	י"ב	משה היילברון
2008	בספטמבר	6	תשס"ח	אלול	ו'	מיכאל רוטשטיין
2009	בספטמבר	10	תשס"ט	אלול	כ"ב	רחל ולורט

שבת שלום

עורכת ומדפיסה: תמר רוה
בצוות: הדר אשל